Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/825

6.3.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/825

av den 28 februari 2024

om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) För att bidra till en välfungerande inre marknad, med utgångspunkt i en hög konsument- och miljöskyddsnivå, och för att föra den gröna omställningen framåt, är det viktigt att konsumenter kan fatta välgrundade köpbeslut och därmed bidra till mer hållbara konsumtionsmönster. Det innebär att näringsidkare har ett ansvar för att tillhandahålla tydlig, relevant och tillförlitlig information. Därför bör särskilda regler införas i unionens konsumenträtt för att bemöta otillbörliga affärsmetoder som vilseleder konsumenter och hindrar dem från att göra hållbara konsumtionsval, såsom metoder förknippade med förkortad livslängd för varor, vilseledande miljöpåståenden (*grönmålning*), vilseledande information om produkters, eller näringsidkares verksamheters sociala egenskaper eller icke-transparent och otillförlitlig hållbarhetsmärkning. Dessa regler kommer att göra det möjligt för behöriga nationella organ att hantera sådana metoder på ett effektivt sätt. Genom att säkerställa att miljöpåståenden är tillbörliga, begripliga och tillförlitliga kommer näringsidkare att kunna verka på lika villkor och konsumenter kommer att kunna välja produkter som faktiskt är bättre för miljön än konkurrerande produkter. Därigenom uppmuntras konkurrens som leder till miljömässigt mer hållbara produkter, så att de negativa miljökonsekvenserna minskar.

(2) Dessa nya regler bör införas genom ändringar av artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG ([3]), när det gäller affärsmetoder som ska anses vilseledande och således förbjudna på grundval av en prövning i det enskilda fallet, och genom ändring av bilaga I till direktiv 2005/29/EG med tillägg för särskilda vilseledande metoder som under alla omständigheter anses otillbörliga och därför är förbjudna. Såsom redan fastställts i direktiv 2005/29/EG bör det fortfarande vara möjligt att anse att en affärsmetod är otillbörlig på grundval av artiklarna 5–9 i det direktivet, även om metoden i fråga inte förtecknas som en otillbörlig affärsmetod i bilaga I till direktiv 2005/29/EG.

(3) För att konsumenter ska kunna fatta mer välgrundade beslut, och på så vis stimulera efterfrågan på och utbudet av mer hållbara varor, bör de inte vilseledas om produkters miljömässiga eller sociala egenskaper eller cirkularitets-aspekter, såsom hållbarhet, reparerbarhet eller återvinningsbarhet, genom den samlade presentationen av en produkt. Artikel 6.1 i direktiv 2005/29/EG bör därför ändras genom att en produkts miljömässiga och sociala

([1]) EUT C 443, 22.11.2022, s. 75.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 januari 2024 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 februari 2024.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

egenskaper och cirkularitetsaspekter läggs till i förteckningen över produktens utmärkande egenskaper med avseende på vilka en näringsidkares metoder kan anses vara vilseledande, efter en prövning i det enskilda fallet. Information från näringsidkare om en produkts sociala egenskaper genom hela värdekedjan kan till exempel avse kvaliteten på arbetsvillkoren och huruvida de är rättvisa för den berörda arbetskraften, såsom adekvata löner, socialt skydd, en säker arbetsmiljö och social dialog. Sådan information kan också avse respekt för mänskliga rättigheter, lika behandling och lika möjligheter för alla, inklusive jämställdhet, inkludering och mångfald, bidrag till sociala initiativ, eller etiska åtaganden, såsom djurskydd. En produkts miljömässiga och sociala egenskaper kan förstås i vid bemärkelse, och inbegripa produktens miljömässiga och sociala aspekter, konsekvenser och prestanda.

(4) Miljöpåståenden, särskilt klimatrelaterade påståenden, hänför sig alltmer till framtida prestanda i form av en övergång till koldioxid- och klimatneutralitet, eller ett liknande mål, till ett visst datum. Genom sådana påståenden ger näringsidkare intryck av att konsumenter bidrar till en koldioxidsnål ekonomi genom att köpa deras produkter. För att säkerställa att sådana påståenden är tillbörliga och tillförlitliga bör artikel 6.2 i direktiv 2005/29/EG ändras i syfte att förbjuda sådana påståenden, efter en prövning i det enskilda fallet, när de inte styrks genom tydliga, objektiva, allmänt tillgängliga och kontrollerbara åtaganden och mål från näringsidkaren som anges i en detaljerad och realistisk genomförandeplan som visar hur dessa åtaganden och mål kommer att uppnås och tilldelar resurser för detta. Genomförandeplanen bör innehålla alla relevanta delar som krävs för att fullgöra åtagandena, såsom budgetresurser och teknisk utveckling, när så är lämpligt och förenligt med unionsrätten. Sådana påståenden bör även kontrolleras av en oberoende expert, som bör vara självständig i förhållande tillnäringsidkaren och fri från intressekonflikter, med erfarenhet av och kompetens i miljöfrågor, och som bör ha möjlighet att regelbundet övervaka näringsidkarens framsteg när det gäller åtagandena och målen, inbegripet delmålen för att uppnå dem. Näringsidkare bör säkerställa att den oberoende expertens regelbundna iakttagelser är tillgängliga för konsumenterna.

(5) En annan potentiellt vilseledande affärsmetod som bör läggas till de särskilda metoder som avses i artikel 6.2 i direktiv 2005/29/EG är att gentemot konsumenter marknadsföra fördelar som är irrelevanta och inte direkt knutna till en egenskap hos den specifika produkten eller verksamheten och som på ett vilseledande sätt kan få konsumenter att tro att produkten respektive verksamheten är mer fördelaktig för konsumenter, miljön eller samhället än andra produkter eller näringsidkares verksamheter av samma typ, till exempel genom att påstå att ett visst varumärke av buteljerat vatten är glutenfritt eller påstå att pappersark inte innehåller plast.

(6) Att jämföra produkter på grundval av deras miljömässiga eller sociala egenskaper eller cirkularitetsaspekter, såsom hållbarhet, reparerbarhet eller återvinningsbarhet, har blivit en allt vanligare marknadsföringsteknik som kan vara vilseledande för konsumenter, eftersom de inte alltid kan bedöma informationens tillförlitlighet. För att säkerställa att konsumenter inte vilseleds genom sådana jämförelser bör artikel 7 i direktiv 2005/29/EG ändras så att det krävs att konsumenter erhåller information om jämförelsemetoden, de produkter som jämförs och produkternas leverantörer samt åtgärderna för att hålla informationen uppdaterad. Detta bör säkerställa att konsumenter fattar mer välgrundade affärsbeslut när de förlitar sig på sådana jämförelser. Det bör säkerställas att sådana jämförelser är objektiva genom att särskilt jämföra produkter som har samma funktion, använda en gemensam metod och gemensamma antaganden och jämföra väsentliga och kontrollerbara egenskaper hos de produkter som jämförs.

(7) Hållbarhetsmärkning kan avse många egenskaper hos en produkt, process eller affärsverksamhet och det är viktigt att säkerställa att den är transparent och tillförlitlig. Uppvisandet av hållbarhetsmärkning som inte grundas på ett certifieringssystem eller som inte fastställts av offentliga myndigheter bör därför förbjudas genom att sådana metoder inkluderas i förteckningen i bilaga I till direktiv 2005/29/EG. Innan näringsidkaren uppvisar en hållbarhetsmärkning bör den säkerställa att märkningen enligt certifieringssystemets allmänt tillgängliga villkor uppfyller minimivillkoren för transparens och tillförlitlighet, inbegripet en objektiv övervakning av efterlevnaden av systemkraven. Sådan övervakning bör utföras av en tredje part vars kompetens och oberoende i förhållande till såväl systemets ägare som näringsidkaren säkerställs på grundval av standarder och förfaranden på internationell nivå, unionsnivå eller nationell nivå, till exempel genom överensstämmelse med relevanta internationella

standarder, såsom ISO 17065 *Bedömning av överensstämmelse – Krav på organ som certifierar produkter, processer och tjänster,* eller genom de mekanismer som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ([4]).Uppvisande av hållbarhetsmärkning är fortfarande möjlig utan ett certifieringssystem när sådan märkning har fastställts av en offentlig myndighet, eller när ytterligare uttrycks- och presentationsformer av livsmedel används i enlighet med artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ([5]).

Exempel på hållbarhetsmärkning som fastställts av offentliga myndigheter är logotyper som tilldelas när märkningen uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 ([6]) eller (EG) nr 66/2010 ([7]). Vissa kontrollmärken, enligt definitionen i artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 ([8]), kan också fungera som hållbarhetsmärkning om de marknadsför en produkt, process eller affärsverksamhet med hänvisning till exempelvis dess miljömässiga eller sociala egenskaper eller bådadera. Näringsidkaren bör kunna uppvisa sådana kontrollmärken endast om de har fastställts av offentliga myndigheter eller grundar sig på ett certifieringssystem. Den bestämmelsen kompletterar punkt 4 i bilaga I till direktiv 2005/29/EG, vilken förbjuder påståenden om att en näringsidkare, dennes affärsmetoder eller en produkt har godkänts, rekommenderats eller sanktionerats av ett offentligt eller privat organ när så inte är fallet eller påstå detta utan att villkoren för godkännandet, rekommendationen eller sanktioneringen iakttas. Frivilliga marknadsbaserade standarder och frivilliga offentliga standarder för gröna och hållbara obligationer riktar sig inte i första hand till icke-professionella investerare och omfattas av särskild lagstiftning. Av dessa skäl bör sådana standarder inte anses utgöra hållbarhetsmärkning enligt det här direktivet. Det är viktigt att offentliga myndigheter, så långt det är möjligt och i enlighet med unionsrätten, främjar åtgärder för att underlätta tillgång till hållbarhetsmärkning för små och medelstora företag.

(8) I situationer där uppvisandet av hållbarhetsmärkning omfattar kommersiella meddelanden som antyder eller ger intryck av att en produkt har positiv eller ingen miljöpåverkan eller är mindre skadlig för miljön än konkurrerande produkter, ska denna hållbarhetsmärkning även anses utgöra ett miljöpåstående.

(9) Bilaga I till direktiv 2005/29/EG bör även ändras för att förbjuda ett allmänt miljöpåstående om det saknas erkänd utmärkt miljöprestanda som är relevant för påståendet. Exempel på allmänna miljöpåståenden inkluderar ”miljövänlig”, ”ekovänlig”, ”grön”, ”naturvänlig”, ”ekologisk”, ”miljömässigt korrekt”, ”klimatvänlig”, ”skonsam mot miljön”, ”koldioxidvänlig”, ”energieffektiv”, ”biologiskt nedbrytbar”, ”biobaserad” eller liknande påståenden som antyder eller ger intryck av utmärkt miljöprestanda. Sådana allmänna miljöpåståenden bör förbjudas när erkänd utmärkt miljöprestanda inte kan styrkas. När miljöpåståendet specificeras tydligt och väl synligt på samma medium, såsom samma reklaminslag, produktens förpackning eller gränssnitt för onlineförsäljning, anses miljöpåståendet inte utgöra ett allmänt miljöpåstående. Exempelvis utgör påståendet ”klimatvänlig förpackning” ett allmänt påstående, medan påståendet ”100 % av den energi som används för att producera denna förpackning kommer från förnybara källor” är ett särskilt påstående, vilket inte skulle omfattas av detta förbud, med förbehåll för tillämpningen av andra bestämmelser i direktiv 2005/29/EG som fortfarande är tillämpliga på sådana särskilda påståenden. Vidare skulle ett påstående som görs i skriftlig form eller muntligen i kombination med implicita påståenden såsom färger eller bilder kunna utgöra ett allmänt miljöpåstående.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 23.12.2015, s. 1).

(10) Erkänd utmärkt miljöprestanda kan visas genom efterlevnad av förordning (EG) nr 66/2010, officiellt erkända EN ISO 14024-miljömärkesprogram i medlemsstaterna eller genom motsvarighet till högsta miljöprestanda för en särskild miljöegenskap i enlighet med annan tillämplig unionsrätt, såsom klass A i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ([9]). Den erkända utmärkta miljöprestandan i fråga bör vara relevant för hela påståendet. Exempelvis är det möjligt att göra ett allmänt miljöpåstående såsom ”energieffektiv” på grundval av erkänd utmärkt miljöprestanda i enlighet med förordning (EU) 2017/1369. Däremot kan ett allmänt miljöpåstående såsom ”biologiskt nedbrytbar” inte baseras på erkänd utmärkt miljöprestanda i enlighet med förordning (EG) nr 66/2010, eftersom det inte fastställs några kriterier för biologisk nedbrytbarhet i de särskilda EU-miljömärkeskriterier som hänför sig till produkten i fråga. På samma sätt bör en näringsidkare inte göra ett allmänt påstående – till exempel ”medveten”, ”hållbar” eller ”ansvarsfull” – som baseras uteslutande på erkänd utmärkt miljöprestanda, eftersom sådana påståenden avser andra egenskaper utöver miljöegenskaper, såsom sociala egenskaper.

(11) En annan vilseledande affärsmetod, som bör förbjudas under alla omständigheter och således läggas till i förteckningen i bilaga I till direktiv 2005/29/EG, är när näringsidkaren gör ett miljöpåstående om hela produkten eller näringsidkarens hela affärsverksamhet, när det de facto endast hänför sig till vissa aspekter av produkten eller en specifik, icke-representativ del av näringsidkarens affärsverksamhet. Det förbudet skulle vara tillämpligt exempelvis om en produkt marknadsförs som ”tillverkad av återvunnet material”, vilket ger intrycket av att hela produkten är gjord av återvunnet material, när det i praktiken endast gäller förpackningen, eller när en näringsidkare ger intryck av att den använder uteslutande förnybara energikällor när flera av näringsidkarens affärslokaler faktiskt fortfarande använder fossila bränslen. Således bör förbudet inte hindra en näringsidkare från att göra miljöpåståenden i om hela sin affärsverksamhet, förutsatt att dessa påståenden är korrekta och kontrollerbara och att de inte överdriver miljöfördelarna, vilket skulle vara fallet i det andra av dessa exempel, om den näringsidkaren skulle rapportera en minskad användning av fossila bränslen i sin verksamhet överlag.

(12) Det är särskilt viktigt att förbjuda påståenden, baserade på kompensation av växthusgasutsläpp, om att en produkt, antingen en vara eller en tjänst, har en neutral, minskad eller positiv miljöpåverkan när det gäller utsläpp av växthusgaser. Sådana påståenden bör under alla omständigheter vara förbjudna och läggas till i förteckningen i bilaga I till direktiv 2005/29/EG eftersom de vilseleder konsumenter genom att få dem att tro att dessa påståenden avser själva produkten, eller tillhandahållandet och tillverkningen av produkten, eller eftersom de ger konsumenter ett felaktigt intryck av att konsumtionen av produkten inte har någon miljöpåverkan. Exempel på sådana påståenden är ”klimatneutral”, ”certifierad som koldioxidneutral”, ”koldioxidpositiv”, ”nettonollutsläpp av växthusgaser”, ”klimatkompenserad”, ”minskad klimatpåverkan” och ”begränsat koldioxidavtryck”. Sådana påståenden bör tillåtas endast om de baseras på den berörda produktens faktiska livscykelinverkan och inte på kompensation av växthusgasutsläpp utanför produktens värdekedja, eftersom den förstnämnda och den sistnämnda inte är likvärdiga. Ett sådant förbud bör inte hindra företag från att marknadsföra sina investeringar i miljöinitiativ, inbegripet koldioxidkreditprojekt, så länge de tillhandahåller sådan information på ett sätt som inte är vilseledande och som uppfyller kraven i unionsrätten.

(13) Ytterligare krav på miljöpåståenden måste fastställas i specifika unionsrättsakter. Dessa nya krav kommer att bidra till målet för kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given att göra det möjligt för köpare att fatta mer hållbara beslut och minska risken för grönmålning genom tillförlitlig, jämförbar och kontrollerbar information.

(14) Marknadsföring i medlemsstaterna av varor såsom identiska varor när deras sammansättning eller egenskaper i själva verket skiljer sig åt väsentligt kan vilseleda konsumenter och få dem att fatta affärsbeslut som de annars inte skulle ha fattat. Sådana marknadsföringsmetoder behandlas uttryckligen i artikel 6.2 c i direktiv 2005/29/EG, som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 ([10]) och som medlemsstaterna måste tillämpa från den 28 maj 2022. Kommissionen kommer under 2024 att bedöma och rapportera om tillämpningen

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler (EUT L 328, 18.12.2019, s. 7).

av direktiv (EU) 2019/2161, inbegripet artikel 6.2 c i direktiv 2005/29/EG, och huruvida dessa metoder bör omfattas av strängare krav, inbegripet förbud i bilaga I. De nya bestämmelserna mot grönmålning i det här direktivet bör även omfatta sådana metoder där versioner av samma produkt marknadsförs såsom identiska i olika medlemsstater trots väsentliga skillnader i den mening som avses i artikel 6.2 c i direktiv 2005/29/EG.

(15) Framställandet av krav som enligt lag gäller för samtliga produkter inom den relevanta produktkategorin på unionsmarknaden, inbegripet importerade produkter, som utmärkande för näringsidkarens erbjudande bör förbjudas under alla omständigheter och således läggas till i förteckningen i bilaga I till direktiv 2005/29/EG. Detta förbud bör exempelvis vara tillämpligt när en näringsidkare gör reklam för att en viss produkt inte innehåller ett särskilt kemiskt ämne när detta ämne redan är förbjudet enligt lag för samtliga produkter i denna produktkategori i unionen. Omvänt bör förbudet inte omfatta affärsmetoder som marknadsför att näringsidkaren eller produkten iakttar lagstadgade krav som är tillämpliga endast på vissa produkter men inte på andra, konkurrerande produkter inom samma kategori på unionsmarknaden, till exempel produkter som inte härstammar från unionen. Det kan vara så att vissa produkter på marknaden ska uppfylla vissa rättsliga krav medan andra produkter inom samma produktkategori inte måste uppfylla de kraven. Till exempel skulle det, för fiskprodukter som framställts hållbart i enlighet med unionsrätten, vara tillåtet att framhäva dessa produkters hållbarhetsegenskaper som uppfyller unionens rättsliga krav, om fiskprodukter som har sitt ursprung i tredjeländer som erbjuds på unionsmarknaden inte behöver uppfylla dessa krav enligt unionsrätten.

(16) För att förbättra konsumenters välbefinnande bör ändringarna av direktiv 2005/29/EG också ta itu med ett antal metoder som syftar till förkortad produktlivslängd, inbegripet metoder för planerat åldrande, med vilket avses en kommersiell metod som innebär att man medvetet planerar eller utformar en produkt så att den har en begränsad livslängd, vilket leder till att den blir föråldrad eller slutar att fungera efter en viss period eller efter en förutbestämd användningsintensitet. Det är till nackdel för konsumenter att köpa produkter som förväntas hålla längre än de faktiskt gör. Vidare har metoder som syftar till förkortad produktlivslängd sammantaget negativ miljöpåverkan i form av ökat avfall och ökad användning av energi och material. Genom att komma till rätta med information som avser metoder som syftar till förkortad produktlivslängd kommer också mängden avfall sannolikt att minska, vilket bidrar till en mer hållbar konsumtion.

(17) Förbud bör också införas, i bilaga I till direktiv 2005/29/EG, mot att undanhålla konsumenter information om att en programvaruuppdatering kommer att inverka negativt på funktionen hos varor med digitala delar eller användningen av digitalt innehåll eller digitala tjänster. I allmänhet förväntas näringsidkare som ansvarar för utvecklingen av programvaruuppdateringar ha sådan information, medan näringsidkare i andra fall kan förlita sig på tillförlitlig information från till exempel programvaruutvecklare, leverantörer eller behöriga nationella myndigheter. Om konsumenten exempelvis uppmanas att uppdatera operativsystemet på sin smarttelefon bör näringsidkaren inte undanhålla konsumenten information att en sådan uppdatering kommer att inverka negativt på någon av smarttelefonens funktioner, till exempel batteriet eller vissa applikationers funktioner, eller göra smarttelefonen i dess helhet långsammare. Förbudet bör omfatta alla uppdateringar, också vad gäller säkerhet och funktionalitet. Uppdateringar, däribland säkerhetsuppdateringar, som är nödvändiga för att upprätthålla varans, det digitala innehållets och den digitala tjänstens överensstämmelse, omfattas även av artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 ([11]) och artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 ([12]). Detta påverkar inte tillämpningen av artikel 19 i direktiv (EU) 2019/770.

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L 136, 22.5.2019, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).

(18) Programvaruuppdateringar som utgör säkerhetsuppdateringar är nödvändiga för en säker användning av produkten, medan uppdateringar som rör förbättrad funktionalitet inte är det. Därför bör direktiv 2005/29/EG förbjuda att en programvaruuppdatering presenteras som nödvändig för att upprätthålla produktens överensstämmelse även om den uppdateringen bara förbättrar funktionaliteten.

(19) Kommersiella meddelanden för varor med en egenskap som införts för att begränsa deras hållbarhet är en affärsmetod som är till skada för konsumenter och miljön, eftersom de uppmuntrar till försäljning av sådana varor, vilket leder till högre kostnader för konsumenter och onödig resursanvändning, avfallsgenerering och utsläpp av växthusgaser. Sådana kommersiella meddelanden bör därför förbjudas när näringsidkaren har tillgång till information om egenskapen och dess konsekvenser för varans hållbarhet. Exempel på sådana egenskaper kan vara programvara som medför att varan slutar att fungera eller begränsar varans funktionalitet efter en viss period, eller maskinvara som är utformad för att sluta att fungera efter en viss period. Det kan också röra sig om ett konstruktions- eller tillverkningsfel som, även om det inte införs som en egenskap för detta ändamål, leder till för tidiga fel på varan, om det inte rättas till när näringsidkaren har fått tillgång till information om förekomsten och konsekvenserna av egenskapen i fråga. Vad gäller detta förbud inbegriper kommersiella meddelanden sådana meddelanden som är avsedda att direkt eller indirekt marknadsföra varorna. Tillverkning av varor och tillhandahållande på marknaden utgör inte ett kommersiellt meddelande.

Detta förbud bör främst syfta till att omfatta näringsidkare som även tillverkar varorna eftersom det är de som fastställer varornas hållbarhet.När en vara fastställs innehålla en egenskap för att begränsa hållbarheten förväntas tillverkaren av varan därför i allmänhet vara medveten om egenskapen och dess konsekvenser för varans hållbarhet. Näringsidkare som inte tillverkar varorna, till exempel säljare, bör icke desto mindre omfattas av det förbudet om de har tillgång till tillförlitlig information om egenskapen och dess konsekvenser för hållbarheten, såsom ett uttalande från en behörig nationell myndighet eller information från tillverkaren. Så snart sådan information är tillgänglig för näringsidkaren bör förbudet därför gälla oavsett om näringsidkaren de facto känner till informationen eller inte, till exempel genom att underlåta att ta del av den. För att en sådan affärsmetod ska anses vara otillbörlig bör det inte vara nödvändigt att styrka att syftet med egenskapen är att stimulera ett utbyte av varan, utan det skulle vara tillräckligt att bevisa att egenskapen har införts för att begränsa varans hållbarhet. Detta förbud kompletterar, och påverkar inte, de avhjälpande åtgärder som är tillgängliga för konsumenter vid bristande avtalsenlighet enligt direktiv (EU) 2019/771. Användningen av egenskaper som begränsar varans hållbarhet bör särskiljas från tillverkningsmetoder där material eller processer av allmänt låg kvalitet används, vilket medför att varan får begränsad hållbarhet. Bristande avtalsenlighet hos en vara som beror på användning av material av låg kvalitet bör fortsatt omfattas av de regler om bristande avtalsenlighet som fastställs i direktiv (EU) 2019/771.

(20) En annan affärsmetod som bör förbjudas i bilaga I till direktiv 2005/29/EG är metoden att felaktigt påstå att en vara har en viss hållbarhet i fråga om användningstid eller användningsintensitet under normala användningsförhållanden. Detta skulle exempelvis vara fallet om en näringsidkare informerar konsumenten om att en tvättmaskin förväntas hålla ett visst antal tvättar, i enlighet med normal förväntad användning enligt bruksanvisningen, medan den faktiska användningen av tvättmaskinen under de föreskrivna förhållandena visar att så inte är fallet. Sådana påståenden görs till stor del av tillverkarna, eftersom de fastställer varornas hållbarhet. Näringsidkare som också är tillverkare av varorna förväntas därför i allmänhet vara medvetna om falska påståenden om varornas hållbarhet, medan andra näringsidkare, till exempel säljare, bör förlita sig på tillförlitlig information som de har tillgång till, exempelvis på grundval av ett uttalande från en behörig nationell myndighet eller information från tillverkaren. Bristande avtalsenlighet hos en vara som beror på tillfälliga fel i tillverkningen av en vara bör fortsatt omfattas av de regler om bristande avtalsenlighet som fastställs i direktiv (EU) 2019/771.

(21) På samma sätt bör bilaga I till direktiv 2005/29/EG även ändras så att det blir förbjudet att presentera produkter såsom möjliga att reparera när detta inte är fallet.

(22) Förbudet mot sådana metoder i samband med hållbarhet och reparerbarhet i direktiv 2005/29/EG skulle ge medlemsstaternas konsumentskyddsmyndigheter ett ytterligare verktyg vid deras tillsyn av efterlevnaden för bättre skydd av konsumentintresset i fall där näringsidkare inte uppfyller de krav på varornas hållbarhet och reparerbarhet som föreskrivs i produktspecifik unionsrätt.

(23) En annan metod med koppling till förkortad produktlivslängd som bör förbjudas och läggas till i förteckningen i bilaga I till direktiv 2005/29/EG är att förmå konsumenten att byta ut eller fylla på förbrukningsvaror i en produkt tidigare än vad som annars skulle vara nödvändigt av tekniska skäl. Sådana metoder vilseleder konsumenter att tro att varorna inte längre kommer att fungera om inte förbrukningsvarorna byts ut, vilket får konsumenter att köpa mer förbrukningsvaror än nödvändigt. Exempelvis bör metoder som uppmanar konsumenten, via inställningar i skrivaren, att byta ut skrivarens bläckpatroner innan de faktiskt är tomma för att stimulera inköp av ytterligare bläckpatroner vara förbjudna.

(24) Bilaga I till direktiv 2005/29/EG bör även ändras så att det införs ett förbud mot att undanhålla konsumenten information om en varas bristfälliga funktionalitet vid användning av förbrukningsvaror, reservdelar eller tillbehör som inte tillhandahålls av den ursprungliga tillverkaren. Om en skrivare exempelvis är utformad så att dess funktionalitet begränsas vid användning av bläckpatroner som inte tillhandahålls av skrivarens ursprungliga tillverkare bör den informationen inte döljas för konsumenten eftersom en sådan affärsmetod skulle kunna vilseleda konsumenten att köpa alternativa bläckpatroner som inte kan användas för den skrivaren, vilket leder till onödiga avfallsströmmar eller ytterligare kostnader för konsumenten. Om en smart enhet är utformad på ett sådant sätt att dess funktionalitet begränsas vid användning av laddare eller reservdelar som inte tillhandahålls av den ursprungliga tillverkaren bör inte heller den informationen döljas för konsumenten vid tidpunkten för köpet. Det bör också vara förbjudet att vilseleda konsumenten att tro att användning av förbrukningsvaror, laddare eller tillbehör som inte tillhandahålls av den ursprungliga tillverkaren kommer att försämra en varas funktion om detta inte är fallet. Näringsidkare som även är tillverkare av sådana varor förväntas ha denna information, medan andra näringsidkare, till exempel säljare, bör förlita sig på tillförlitlig information som de har tillgång till, exempelvis på grundval av ett uttalande från en behörig nationell myndighet eller information från tillverkaren.

(25) För att konsumenter ska kunna fatta mer välinformerade beslut och stimulera efterfrågan på, och tillhandahållandet av, mer hållbara varor, bör särskild information om en produkts hållbarhet och reparerbarhet lämnas för alla typer av varor innan avtalet ingås. När det gäller varor med digitala delar, digitalt innehåll och digitala tjänster bör konsumenter erhålla information om den period under vilken kostnadsfria programvaruuppdateringar är tillgängliga. Därför bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ([13]) ändras så att konsumenter erhåller förhandsinformation om hållbarhet, reparerbarhet och tillgång till uppdateringar. Informationen bör tillhandahållas konsumenter på ett tydligt och begripligt sätt och i överensstämmelse med tillgänglighetskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 ([14]). Skyldigheten att tillhandahålla konsumenter denna information kompletterar, och påverkar inte, de konsumenträttigheter som tillhandahålls i direktiven (EU) 2019/770 och (EU) 2019/771.

(26) Tillverkarens kommersiella hållbarhetsgaranti i den mening som avses i artikel 17 i direktiv (EU) 2019/771 utgör en bra indikator för en varas hållbarhet. Tillverkarens kommersiella hållbarhetsgaranti är en tillverkares åtagande gentemot konsumenten om varans hållbarhet. Närmare bestämt är det ett åtagande om att varan inom ramen för normal användning kommer att upprätthålla de funktioner och den prestanda som krävs. För att informera konsumenter om att en hållbarhetsgaranti erbjuds för en viss vara bör denna information ges till konsumenten med hjälp av en harmoniserad märkning. Näringsidkare som säljer varor bör, om tillverkaren gör denna information tillgänglig för näringsidkaren, vara skyldiga att informera konsumenter om förekomsten av och löptiden för en kommersiell hållbarhetsgaranti som tillverkaren erbjuder utan ytterligare kostnader för hela varan och för mer än två år. Näringsidkaren bör inte vara skyldig att aktivt söka efter sådan information från tillverkaren, till exempel genom att söka på produktspecifika webbplatser. För att undvika att konsumenter förväxlar den kommersiella hållbarhetsgarantin med den rättsliga garantin om avtalsenlighet bör konsumenter i den harmoniserade märkningen påminnas om att de också omfattas av den rättsliga garantin om avtalsenlighet.

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (EUT L 151, 7.6.2019, s. 70).

(27) Aktuella rapporter har visat att konsumenter ofta är omedvetna om sina lagstadgade rättigheter enligt direktiv (EU) 2019/771. Ett harmoniserat meddelande bör därför påminna konsumenter om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet och dess huvudsakliga delar, inbegripet dess minsta löptid på två år samt en allmän hänvisning till att den rättsliga garantin om avtalsenlighet eventuellt kan vara längre enligt nationell rätt. Detta kommer att förhindra möjlig sammanblandning med informationen om den kommersiella hållbarhetsgarantin.

(28) Den harmoniserade märkningen bör visas på ett väl synligt sätt och användas så att det är möjligt för konsumenter att lätt identifiera vilken specifik vara som omfattas av en kommersiell hållbarhetsgaranti som tillverkaren erbjuder utan ytterligare kostnad och som täcker hela varan i mer än två år, till exempel genom att märkningen placeras direkt på en specifik varas förpackning, genom att märkningen visas på ett väl synligt sätt på hyllan där de varor som omfattas av en sådan garanti placeras, eller genom att den placeras omedelbart bredvid bilden av varan vid onlineförsäljning. Tillverkare som erbjuder sådana hållbarhetsgarantier kan själva placera den harmoniserade märkningen direkt på den berörda varan eller på dess förpackning, i syfte att dra nytta av en kommersiell fördel. Näringsidkare bör säkerställa att den harmoniserade märkningen är tydligt synlig. Samtidigt bör det harmoniserade meddelandet innehålla en allmän påminnelse till konsumenter om den rättsliga garanti om avtalsenlighet som gäller för alla varor i enlighet med direktiv (EU) 2019/771. Det harmoniserade meddelandet bör visas på ett väl synligt sätt, till exempel på en affisch på ett iögonfallande sätt på en vägg i butiken, bredvid kassan eller, vid onlineförsäljning, som en allmän påminnelse på webbplatsen för den näringsidkare som säljer varor.

(29) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller utformningen av och innehållet i den harmoniserade märkningen och det harmoniserade meddelandet. Dessa genomförandebefogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([15]).

(30) Mot bakgrund av den minsta löptid på två år för den rättsliga garantin om avtalsenlighet enligt direktiv (EU) 2019/771 och det faktum att många fel i produkter uppkommer efter den tidpunkten, bör näringsidkarens skyldighet att genom en harmoniserad märkning informera konsumenter om förekomsten av och löptiden för den kommersiella hållbarhetsgaranti som tillverkarna tillhandahåller vara tillämplig enbart på kommersiella hållbarhetsgarantier som erbjuds för en period som är längre än två år. Dessutom bör den harmoniserade märkningen också påminna konsumenter om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet.

(31) För att göra det lättare för konsumenter att fatta välgrundade affärsbeslut när de jämför varor innan ett avtal ingås, bör näringsidkare informera konsumenter om förekomsten av och löptiden för en kommersiell hållbarhetsgaranti från tillverkaren för hela varan och inte för specifika delar av varan.

(32) Det bör stå tillverkaren och säljaren fritt att erbjuda andra typer av kommersiella garantier och service efter försäljningen. Den information som tillhandahålls konsumenten om andra kommersiella garantier eller tjänster bör emellertid inte vilseleda konsumenten när det gäller förekomsten av och löptiden för en kommersiell hållbarhetsgaranti som tillverkaren erbjuder utan ytterligare kostnad, som omfattar hela varan, och med en löptid som är längre än två år samt för vilken en harmoniserad märkning används.

(33) För att konsumenter ska kunna fatta mer välgrundade beslut och för att främja konkurrens mellan tillverkare när det gäller hållbarheten för varor med digitala delar bör näringsidkare som säljer sådana varor informera konsumenter om den minimiperiod under vilken tillverkaren åtar sig att tillhandahålla programvaruuppdateringar för sådana varor, antingen uttryckt som en period eller genom hänvisning till ett datum. Likaså bör näringsidkare som erbjuder digitalt innehåll och digitala tjänster även informera konsumenter om den minimiperiod under vilken leverantören av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten åtar sig att tillhandahålla programvaruuppdateringar, inbegripet

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

säkerhetsuppdateringar, som är nödvändiga för att säkerställa att det digitala innehållet och de digitala tjänsterna förblir avtalsenliga. Denna skyldighet bör säkerställa att konsumenter får denna information på ett enkelt och tydligt sätt så att de kan jämföra olika minimiperioder. Detta påverkar inte de skyldigheter som fastställs i unionsrätten, särskilt i direktiven (EU) 2019/770 och (EU) 2019/771 och, i tillämpliga fall, produktspecifik unionsrätt. Informationen om programvaruuppdateringar bör tillhandahållas på ett sätt som inte är vilseledande enligt direktiv 2005/29/EG. Näringsidkaren bör vara skyldig att tillhandahålla denna information endast om tillverkaren eller leverantören har gjort sådan information tillgänglig.

(34) Enligt artiklarna 5.1 e och 6.1 m i direktiv 2011/83/EU är näringsidkare innan konsumenter blir bundna av avtalet skyldiga att informera konsumenter om den service efter försäljningen, inbegripet reparationstjänster, som gäller samt villkoren för dessa, om sådana tjänster tillhandahålls. För att göra det möjligt för konsumenter att fatta ett välgrundat affärsbeslut och välja varor som är lättare att reparera, i förekommande fall, bör näringsidkare dessutom, innan konsumenter är bundna av avtalet, tillhandahålla det reparerbarhetsindex för varan som tillverkaren har tillhandahållit och som fastställts på unionsnivå.

(35) För att säkerställa att konsumenter är välinformerade om inköpta varors reparerbarhet, om ett reparerbarhetsindex inte har fastställts på unionsnivå, bör näringsidkare tillhandahålla annan relevant reparationsinformation som tillverkaren har gjort tillgänglig, såsom information om tillgången till, beräknade kostnad och förfarande för att beställa reservdelar som är nödvändiga för att upprätthålla avtalsenligheten hos varorna, om tillgången till reparations- och underhållsanvisningar samt reparationsbegränsningar.

(36) Näringsidkare bör tillhandahålla konsumenter den harmoniserade märkningen och information om minimiperioden för uppdateringar och annan reparationsinformation än reparerbarhetsindex, ifall tillverkaren eller leverantören av det digitala innehållet eller den digitala tjänsten, om denne är en annan än näringsidkaren, gör den relevanta informationen tillgänglig. Särskilt, när det gäller varor, bör näringsidkaren förmedla den information som tillverkaren har tillhandahållit till näringsidkaren eller som tillverkaren på annat sätt har avsett att göra lätt tillgänglig för konsumenten innan avtalet ingicks, genom att ange den på själva produkten, dess förpackning eller etiketter och märkning som konsumenten normalt sett skulle beakta innan avtalet ingås. Näringsidkaren bör inte vara skyldig att aktivt söka efter sådan information från tillverkaren, till exempel på produktspecifika webbplatser. Samtidigt skulle det ligga i tillverkarnas intresse att proaktivt tillhandahålla sådan information för att dra nytta av en kommersiell fördel.

(37) Näringsidkarna bör, i tillämpliga fall, informera konsumenter om tillgången till miljövänliga leveransalternativ, såsom leverans av varor via lastcyklar eller elfordon eller möjligheten till kombinerade transportalternativ.

(38) Om ett distansavtal som ska ingås elektroniskt innebär en betalningsskyldighet för konsumenten bör näringsidkaren tydligt och väl synligt göra konsumenten uppmärksam på den harmoniserade märkningen, när sådan tillhandahålls, omedelbart innan konsumenten gör en beställning, för att säkerställa att konsumenten beaktar informationen i fråga.

(39) Direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU bör fortsätta att fungera som ett ”säkerhetsnät” som säkerställer att en hög konsumentskyddsnivå kan upprätthållas inom alla sektorer, genom att komplettera sektor- och produktspecifik unionsrätt som har företräde vid en konflikt.

(40) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att göra det möjligt för konsumenter att fatta mer välgrundade affärsbeslut för att främja hållbar konsumtion, att undanröja affärsmetoder som skadar den hållbara ekonomin och hindrar konsumenter från att göra hållbara konsumtionsval och att säkerställa en bättre och mer enhetlig tillämpning av unionens konsumentregelverk, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av problemets unionsomfattande art, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(41) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([16]), har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

(42) För att underlätta en korrekt tillämpning av detta direktiv är det viktigt att kommissionen uppdaterar vägledningsdokumenten om direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU för att ta hänsyn till innehållet i det här direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2005/29/EG

Direktiv 2005/29/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska första stycket ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”ca) *varor*: varor enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).”

b) Följande led ska läggas till:

”o) *miljöpåstående*: meddelande eller representation som inte är ett obligatorium enligt unionsrätten eller nationell rätt, i någon form, inbegripet representation genom text, bilder, grafik eller symboler, såsom märkning, varumärkesnamn, företagsnamn eller produktnamn, i samband med ett kommersiellt meddelande och i vilket anges eller antyds att en produkt, en produktkategori, ett varumärke eller en näringsidkare har positiv eller ingen miljöpåverkan eller är mindre skadlig för miljön än andra produkter, produktkategorier, varumärken eller näringsidkare, eller har förbättrat sin påverkan över tid.

p) *allmänt miljöpåstående*: ett miljöpåstående i skriftlig eller muntlig form, även genom audiovisuella medier, som inte ingår i en hållbarhetsmärkning, där påståendet inte specificeras tydligt och väl synligt på samma medium.

q) *hållbarhetsmärkning*: frivillig förtroendemärkning, kvalitetsmärkning eller motsvarande, antingen offentlig eller privat, som syftar till att särskilja och marknadsföra en produkt, en process eller en affärsverksamhet med hänvisning till dess miljömässiga eller sociala egenskaper eller både och, med uteslutande av obligatorisk märkning som krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt.

r) *certifieringssystem*: ett kontrollsystem från tredje part som intygar att en produkt, en process eller en affärsverksamhet uppfyller vissa krav som tillåter användning av en motsvarande hållbarhetsmärkning, vars villkor, inklusive krav, är allmänt tillgängliga och uppfyller följande kriterier:

i) Systemet är tillgängligt på transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande villkor för samtliga näringsidkare som vill och kan uppfylla systemets krav.

ii) Systemets krav utarbetas av systemets ägare i samråd med relevanta experter och berörda parter.

([16]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

iii) Systemet fastställer förfaranden för att hantera bristande efterlevnad med systemets krav och föreskriver återkallande eller tillfälligt inställande av näringsidkarens användning av hållbarhetsmärkningen i händelse av bristande efterlevnad av systemets krav.

iv) Övervakning av näringsidkarens efterlevnad av systemets krav sker inom ramen för ett objektivt förfarande och genomförs av en tredje part vars kompetens och oberoende i förhållande till både systemets ägare och näringsidkaren grundar sig på standarder och förfaranden på internationell nivå, unionsnivå eller nationell nivå.

s) *erkänd utmärkt miljöprestanda*: miljöprestanda som uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 (*), eller i nationella eller regionala EN ISO 14024 typ I miljömärkesprogram som är officiellt erkända i medlemsstaterna eller enligt högsta miljöprestanda i enlighet med annan tillämplig unionsrätt.

t) *hållbarhet*: hållbarhet enligt definitionen i artikel 2.13 i direktiv (EU) 2019/771.

u) *programvaruuppdatering*: en uppdatering som är nödvändig för att säkerställa att varor med digitala delar, digitalt innehåll och digitala tjänster förblir avtalsenliga i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 (**) och direktiv (EU) 2019/771, inbegripet en säkerhetsuppdatering, eller en funktionalitetsuppdatering.

v) *förbrukningsvara*: varje komponent från en vara som återkommande förbrukas och behöver bytas ut eller fyllas på för att varan ska fungera som avsett.

w) *funktionalitet*: funktionalitet enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv (EU) 2019/771.

_____

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L 136, 22.5.2019, s. 1).”

2. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) Produktens utmärkande egenskaper, som till exempel dess tillgänglighet, fördelar, risker, utförande, sammansättning, miljömässiga eller sociala egenskaper, tillbehör, cirkularitetsaspekter, såsom hållbarhet, reparerbarhet eller återvinningsbarhet, kundservice efter försäljning och reklamationshantering, metod och datum för tillverkning eller tillhandahållande, leverans, ändamålsenlighet, användningsområde, kvantitet, specifikation, geografiskt eller kommersiellt ursprung eller det resultat som kan förväntas av användningen, eller resultat och egenskaper som framkommit vid provningar eller undersökningar som utförts på produkten i fråga.”

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

”d) miljöpåståenden som hänför sig till framtida miljöprestanda utan tydliga, objektiva, allmänt tillgängliga och kontrollerbara åtaganden i en detaljerad och realistisk genomförandeplan som innehåller mätbara och tidsbundna mål och andra relevanta och nödvändiga delar för att stödja dess genomförande, till exempel resursfördelning, och som regelbundet kontrolleras av en oberoende expert vars slutsatser görs tillgängliga för konsumenterna,

e) marknadsföring av fördelar gentemot konsumenter vilka är irrelevanta och inte följer av någon egenskap hos produkten eller företaget.”

3. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:

”7. När en näringsidkare tillhandahåller en tjänst som jämför produkter och tillhandahåller konsumenten information om miljömässiga eller sociala egenskaper eller om cirkularitetsaspekter, såsom hållbarhet, reparerbarhet och återvinningsbarhet, med avseende på produkterna eller leverantörerna av dessa produkter, ska information om jämförelsemetoden, de produkter som jämförs och leverantörerna av dessa produkter samt de åtgärder som vidtagits för att hålla informationen uppdaterad anses vara väsentlig information.”

4. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2011/83/EU

Direktiv 2011/83/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkter införas:

”14a. *kommersiell hållbarhetsgaranti*: en tillverkares kommersiella hållbarhetsgaranti i den mening som avses i artikel 17 i direktiv (EU) 2019/771, enligt vilken tillverkaren är direkt ansvarig gentemot konsumenten under hela löptiden för den kommersiella hållbarhetsgarantin för reparation eller utbyte av varorna, i enlighet med artikel 14 i direktiv (EU) 2019/771, när varornas hållbarhet inte upprätthålls.

14b. *hållbarhet*: hållbarhet enligt definitionen i artikel 2.13 i direktiv (EU) 2019/771.

14c. *tillverkare*: tillverkare enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv (EU) 2019/771.

14d. *reparerbarhetsindex*: ett index som uttrycker möjligheterna att reparera varan och som baseras på harmoniserade krav som fastställts på unionsnivå.

14e. *programvaruuppdatering*: en kostnadsfri uppdatering, inbegripet en säkerhetsuppdatering, som är nödvändig för att säkerställa att varor med digitala delar, digitalt innehåll och digitala tjänster förblir avtalsenliga i enlighet med direktiven (EU) 2019/770 och (EU) 2019/771.”

2. I artikel 5 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Led e ska ersättas med följande:

”e) En påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för varor samt dess huvudsakliga delar, inbegripet dess minsta löptid på två år enligt direktiv (EU) 2019/771, visad på ett väl synligt sätt, med hjälp av det harmoniserade meddelande som avses i artikel 22a i det här direktivet.”

b) Följande led ska införas:

”ea) Om tillverkaren utan ytterligare kostnad erbjuder en kommersiell hållbarhetsgaranti som täcker hela varan och med en löptid på mer än två år och gör denna information tillgänglig för näringsidkaren, information om att den varan omfattas av en sådan garanti, dess löptid och en påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet, visad på ett väl synligt sätt, med hjälp av den harmoniserade märkning som avses i artikel 22a.

eb) En påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för digitalt innehåll och digitala tjänster.

ec) I tillämpliga fall, förekomsten av service efter försäljningen och kommersiella garantier samt villkoren för dessa.

ed) För varor med digitala delar, för digitalt innehåll och för digitala tjänster, den minimiperiod, antingen uttryckt som en period eller genom hänvisning till ett datum, under vilken tillverkaren eller leverantören tillhandahåller programvaruuppdateringar, om tillverkaren eller leverantören gör sådan information tillgänglig för näringsidkaren.”

c) Följande led ska läggas till:

”i) I förekommande fall, reparerbarhetsindex för varorna.

j) Om led i inte är tillämpligt och förutsatt att tillverkaren gör sådan information tillgänglig för näringsidkaren, information om tillgången till, och beräknad kostnad och förfarande för att beställa reservdelar som är nödvändiga för att upprätthålla avtalsenligheten hos varan, om tillgången till reparations- och underhållsanvisningar samt om reparationsbegränsningar.”

3. I artikel 6 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

”g) Sätten för betalning, leverans inbegripet tillgången till miljövänliga leveransalternativ i förekommande fall, fullgörande, datum för när näringsidkaren åtar sig att leverera varorna eller fullgöra tjänsterna samt, i tillämpliga fall, näringsidkarens reklamationshantering.”

b) Led l ska ersättas med följande:

”l) En påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för varor samt dess huvudsakliga delar, inbegripet dess minsta löptid på två år enligt direktiv (EU) 2019/771, visad på ett väl synligt sätt, med hjälp av det harmoniserade meddelande som avses i artikel 22a i det här direktivet.”

c) Följande led ska införas:

”la) Om tillverkaren utan ytterligare kostnad erbjuder en kommersiell hållbarhetsgaranti som täcker hela varan och med en löptid på mer än två år och tillverkaren gör denna information tillgänglig för näringsidkaren, information om att den varan omfattas av en sådan garanti, dess löptid och en påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet, visad på ett väl synligt sätt, med hjälp av den harmoniserade märkning som avses i artikel 22a.

lb) En påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för digitalt innehåll och digitala tjänster.

lc) För varor med digitala delar, för digitalt innehåll och för digitala tjänster, den minimiperiod, antingen uttryckt som en period eller genom hänvisning till ett datum, under vilken, tillverkaren eller leverantören tillhandahåller programvaruuppdateringar, om tillverkaren eller leverantören gör sådan information tillgänglig för näringsidkaren.”

d) Följande led ska läggas till:

”u) I förekommande fall, reparerbarhetsindex för varorna.

v) Om led u inte är tillämpligt och förutsatt att tillverkaren gör sådan information tillgänglig för näringsidkaren, information om tillgången till, och beräknad kostnad och förfarande för att beställa reservdelar som är nödvändiga för att upprätthålla avtalsenligheten hos varan, om tillgången till reparations- och underhållsanvisningar samt om reparationsbegränsningar.”

4. I artikel 8.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Om ett distansavtal som ska ingås elektroniskt innebär en betalningsskyldighet för konsumenten ska näringsidkaren tydligt och väl synligt göra konsumenten uppmärksam på den information som ingår i artikel 6.1 a, e, la, o och p, omedelbart innan konsumenten gör beställningen.”

5. Följande artikel ska införas i kapitel V:

”*Artikel 22a*

Harmoniserat meddelande och harmoniserad märkning

1. För att säkerställa att konsumenter är välinformerade och lätt förstår sina rättigheter i hela unionen ska ett harmoniserat meddelande användas för tillhandahållande av information enligt artiklarna 5.1 e och 6.1 l och en harmoniserad märkning ska användas för tillhandahållande av information enligt artiklarna 5.1 ea och 6.1 la.

2. Senast den 27 september 2025 ska kommissionen genom genomförandeakter specificera utformningen av och innehållet i det harmoniserade meddelande som avses i punkt 1.

3. Det harmoniserade meddelandet ska innehålla de huvudsakliga delarna i den rättsliga garantin om avtalsenlighet, inbegripet dess minsta löptid på två år enligt direktiv (EU) 2019/771 och en allmän hänvisning till möjligheten att den rättsliga garantin om avtalsenlighet är längre enligt nationell rätt.

4. Senast den 27 september 2025 ska kommissionen genom genomförandeakter specificera utformningen av och innehållet i den harmoniserade märkning som avses i punkt 1.

5. Det harmoniserade meddelandet och den harmoniserade märkningen ska vara lätta att känna igen och begripliga för konsumenter samt lätta att använda och reproducera för näringsidkare.

6. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 27a."

6. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 27a*

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

_____

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13."

Artikel 3

Rapportering och översyn från kommissionens sida

Senast den 27 september 2031 ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet.

Rapporten ska innehålla en bedömning av detta direktivs bidrag till att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt den harmoniserade märkningens och det harmoniserade meddelandets ändamålsenlighet när det gäller att förbättra konsumenternas tillgång till och förståelse av kommersiella hållbarhetsgarantier samt konsumenternas medvetenhet om sina rättigheter enligt den rättsliga garantin. Rapporten ska dessutom innehålla en bedömning av detta direktivs övergripande bidrag till konsumenternas deltagande i den gröna omställningen och dess inverkan på näringsidkarna.

Rapporten ska vid behov åtföljas av relevanta lagstiftningsförslag.

Artikel 4

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 27 mars 2026 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 27 september 2026.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 28 februari 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	M. MICHEL
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Bilaga I till direktiv 2005/29/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande led ska införas:

   ”2a) Uppvisa en hållbarhetsmärkning som inte grundas på ett certifieringssystem eller som inte fastställts av offentliga myndigheter.”

2. Följande led ska införas:

   ”4a) Göra ett allmänt miljöpåstående för vilket näringsidkaren inte kan styrka erkänd utmärkt miljöprestanda som är relevant för påståendet.

   4b) Göra ett miljöpåstående om hela produkten eller näringsidkarens hela affärsverksamhet när det faktiskt hänför sig bara till vissa aspekter av produkten eller en specifik del av näringsidkarens affärsverksamhet.

   4c) Påstå, baserat på kompensation av växthusgasutsläpp, att en produkt har en neutral, minskad eller positiv miljöpåverkan när det gäller utsläpp av växthusgaser.”

3. Följande led ska införas:

   ”10a) Framställa krav som enligt lag gäller för samtliga produkter inom den relevanta produktkategorin på unionsmarknaden som utmärkande för näringsidkarens erbjudande.”

4. Följande led ska införas:

   ”23d) Undanhålla konsumenten information om att en programvaruuppdatering kommer att inverka negativt på funktionen hos varor med digitala delar eller användningen av digitalt innehåll eller digitala tjänster.

   23e) Framställa en programvaruuppdatering som nödvändig när den bara förbättrar funktionaliteten.

   23f) Alla kommersiella meddelanden för en vara med en egenskap som införts för att begränsa dess hållbarhet trots att näringsidkaren har tillgång till information om egenskapen och dess konsekvenser för varans hållbarhet.

   23g) Felaktigt påstå att en vara under normala användningsförhållanden har en viss hållbarhet i fråga om användningstid eller användningsintensitet.

   23h) Framställa det som att en vara går att reparera när så inte är fallet.

   23i) Förmå konsumenten att byta ut eller fylla på förbrukningsvaror för en vara tidigare än vad som är nödvändigt av tekniska skäl.

   23j) Undanhålla information om en varas bristfälliga funktionalitet vid användning av förbrukningsvaror, reservdelar eller tillbehör som inte tillhandahålls av den ursprungliga tillverkaren, eller felaktigt påstå att sådana brister kommer att uppstå.”